

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme (Text refós per LesLleis.com)

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Organització de l'ajuda judicial internacional
 - Capítol preliminar. Camp d'aplicació
 - Article 1
 - Capítol I. Condicions de l'ajuda judicial
 - Secció primera. Condicions generals
 - Article 2
 - Article 3
 - Article 4
 - Article 5
 - Article 6
 - Article 7
 - Article 8
 - Secció segona. Procediment
 - Article 9
 - Article 10
 - Article 11
 - Article 12
 - Article 13
 - Article 14
 - Secció tercera. Dret aplicable
 - Article 15
 - Article 16
 - Article 17
 - Article 18
 - Article 19
 - Secció quarta. Procediments particulars
 - Article 20
 - Article 21
 - Article 22
 - Article 23
 - Article 24
 - Article 25
 - Article 26
 - Article 27
 - Article 28
 - Article 29
 - Article 30
 - Article 31
 - Article 32
 - Article 33
 - Article 34
 - Article 35
 - Article 36
 - Article 37
 - Capítol II. Disposicions especials en matèria de criminalitat
 - Article 38
 - Article 39
 - Article 40
- Títol II. Lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme
 - Capítol III. Camp d'aplicació
 - Article 41
 - Article 42
 - Article 43
 - Article 44
 - Capítol IV. Sistema de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme
 - Secció cinquena. Subjectes obligats i obligació de declarar

- Article 45
- Article 46
- Article 47
- Article 48
- Article 49
 - Mesures de diligència deguda
- Article 49 bis
- Article 49 ter
 - Mesures de diligència deguda simplificada
- Article 49 quater
 - Mesures de diligència deguda reforçada
- Article 49 quinques
- Article 49 sixties
 - Transferències de fons
- Article 50
- Secció sisena. Altres obligacions dels subjectes obligats
 - Article 51
 - Article 52
- Secció setena. Òrgan de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme
 - Article 53
 - Article 54
- Secció vuitena. Cooperació entre unitats d'informació financera (FIU)
 - Article 55
 - Article 56
- Secció novena. Responsabilitats administratives
 - Article 57
 - Article 58
 - Article 59
- Secció desena. Normes complementàries
 - Article 60
- Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu
 - Article 61
 - Definició de diners en efectiu
 - Article 62
 - Obligació de declarar
 - Article 63
 - Facultats de control i inspecció
 - Article 64
 - Registre i tractament de la informació
 - Article 65
 - Intercanvi d'informació
 - Article 66
 - Règim sancionador
- Disposició addicional
- Disposició transitòria única
- Disposició derogatòria
- Disposicions finals
 - Disposició final primera
 - Disposició final segona
- Disposició addicional primera de la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000
 - Associacions i altres entitats sense ànim de lucre

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional

Exposició de motius

L'Estat andorrà, per història i per tradició, sempre ha estat respectuós amb la prevenció i la lluita contra el blanqueig de diners sense renunciar a la seva sobirania i a les garanties que figuren en l'ordenament jurídic en matèria de secret bancari i de seguretat en les relacions entre el sistema financer i els seus clients.

Han transcorregut prop de cinc anys des de l'aprovació de la [Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors producte del crim, de data 11 de maig de 1995](#), i en aquest temps, la internacionalització de l'economia mundial, així com la internacionalització de la criminalitat han determinat la comunitat internacional a establir normes de caràcter preventiu i també de caràcter

repressiu l'eficàcia de les quals depèn de l'homogeneïtat de llur aplicació simultània a tots els països del món. El blanqueig de diners pren formes diferents en funció del desenvolupament del sistema legislatiu i del nivell d'aplicació d'aquest sistema en cada país. És veritat que els instruments internacionals de lluita contra el blanqueig reposen sobre principis comuns, però la varietat de situacions nacionals fa molt difícil no solament un procés d'uniformització normativa sinó també un procés d'harmonització i assimilació de les normes.

Amb aquesta voluntat d'harmonització, l'exposició de motius de la [Llei de protecció del secret bancari i del blanqueig de diner o valors producte del crim](#) ja posava de manifest de manera ferma la voluntat d'adhesió de l'Estat andorrà als convenis de Viena, de les Nacions Unides, i d'Estrasburg, del Consell d'Europa.

Les disposicions del [Codi penal andorrà](#), la [Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner](#) i els procediments de dret intern andorrà presenten un grau important de convergència amb les disposicions dels convenis en llur filosofia. Tanmateix convé adaptar aquestes lleis als convenis, com a la pràctica usual dels països veïns i les directrius dels organismes de lluita contra el blanqueig de diners.

És el que la present Llei intenta aconseguir amb la senzillesa tradicional dels textos legals andorrans però amb la voluntat reiterada d'eficàcia. Les ratificacions dels convenis de Viena i d'Estrasburg recentment signades comporten la modificació de la legislació andorrana vigent per adaptar-la als preceptes dels dos convenis esmentats, i per aconseguir que les nostres normes tinguin la màxima eficàcia i tendeixin a ser uniformes amb les aplicades en altres països.

La confiscació, que és l'objecte de la majoria de les disposicions del Conveni d'Estrasburg, ha estat detallada considerant les especificitats andorranes.

L'aspecte de prevenció del blanqueig de diners o valors producte del crim organitzat és el que ha necessitat unes modificacions més àmplies per donar més garanties d'eficàcia al mecanisme de declaració, control i denúncia dels fets sospitosos, tot salvaguardant el principi del secret bancari. A aquest efecte es crea la Unitat de Prevenció del Blanqueig com a organisme centralitzador de totes les declaracions en matèria de blanqueig de diners.

La present Llei té un doble objecte. En el títol I es regula l'organització de l'ajuda judicial internacional penal mitjançant normes que són d'aplicació a tots els procediments relatius a aquesta matèria, siguin quins siguin els delictes als quals es refereixin. En el títol II es fa referència a la lluita contra el blanqueig de diners o de valors procedents de la delinqüència internacional. Es tracta de dues matèries d'un àmbit distint, la regulació conjunta de les quals es justifica, però, per ser el fenomen relatiu a la referida delinqüència internacional el que dóna lloc a la majoria de supòsits de cooperació judicial internacional.

Títol I. Organització de l'ajuda judicial internacional

Capítol preliminar. Camp d'aplicació

Article 1

El present títol s'aplica a tots els procediments relatius a la cooperació internacional en matèria penal.

Capítol I. Condicions de l'ajuda judicial

Secció primera. Condicions generals

Article 2

Les comissions rogatòries internacionals, excepte pel que fa a les notificacions i les citacions, han de precisar:

L'autoritat que la transmet i l'autoritat a la qual va dirigida.

Una exposició suficient dels fets objecte del procediment i una exposició del motiu de la demanda.

El delictes o els delictes que s'investiguen o es persegueixen amb còpia traduïda dels mateixos.

Sempre que sigui possible, l'estat civil, l'adreça i la nacionalitat de les persones afectades per la mesura i també la informació més àmplia sobre els béns objecte de la demanda.

Article 3

En el cas que la demanda no contingui els requisits previstos en l'[article 2](#), el batlle pot, segons l'índole dels defectes, demanar a l'autoritat del país demandant que la completi o refusar l'execució de la comissió rogatòria per aute motivat i retornar les actuacions a la part demandant.

Article 4

L'ajuda judicial està supeditada en tots els casos a les condicions prèvies següents:

- a) Que el procediment a l'estranger sigui conforme als principis constitucionals del Principat referint-se als drets i les llibertats garantits en el [capítol III del títol II de la Constitució](#).
- b) Que la mesura sol·licitada no sigui contrària als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà.
- c) Que no existeixin raons suficients per fer suposar que el procediment ha estat promogut contra una persona per raó de les seves opinions polítiques, de la seva qualitat de membre d'un grup social determinat, de la seva raça, de la seva religió o de la seva nacionalitat.
- d) Que tots els delictes sobre els quals es basa la comissió rogatòria siguin penalment castigats per la llei andorrana com a delicte.
- e) Que la persona objecte de la demanda no hagi estat condemnada per sentència ferma al Principat i hagi complert la pena o que no hagi estat absolta a Andorra pels mateixos fets.
- f) Que els fets que motiven la demanda no siguin de caràcter polític o la demanda no es faci amb una finalitat política.
- g) Que els fets que motiven la demanda, encara que constitutius de delicte segons la llei andorrana, tinguin la importància suficient per justificar la intervenció de la justícia andorrana.
- h) Que la comunicació de la informació no perjudiqui la sobirania, la seguretat, l'ordre públic o altres interessos essencials del Principat.

Article 5

Cap informació obtinguda de les autoritats andorranes per via d'ajuda judicial no pot ser utilitzada en l'estat demandant per a altres finalitats que les que hagin estat precisades en la comissió rogatòria i, més especialment, per a altres infraccions o fets punibles que els que hi hagin estat indicats i pels quals el jutge andorrà hagi pogut valorar la procedència en el sentit de la llei andorrana.

Article 6

Tenint en compte la naturalesa de la demanda d'ajuda, les autoritats judicials andorranes poden condicionar llur cooperació al compromís previ de l'estat demandant de respectar el principi recollit a l'[article 5](#).

Article 7

Si l'acte imputat a una persona és castigat per diverses disposicions penals de dret de l'estat requeridor, la comissió rogatòria només pot ser executada pel que fa a les infraccions per a les quals no existeix cap causa d'improcedència en el sentit de la present llei.

Article 8

En tot cas, a criteri de l'autoritat judicial, es pot acordar l'ajuda judicial quan, amb l'acord de l'imputat, els actes sol·licitats tenen per finalitat exculpar la persona imputada.

Secció segona. Procediment

Article 9

Correspon al ministeri titular de relacions exteriors rebre les peticions i retornar-les un cop formalitzades. Quan el ministeri titular de les relacions exteriors rep una petició, la cursa al president del Tribunal de Batlles i en tramet una còpia al Ministeri Fiscal.

Article 10

En cas d'urgència, les peticions de les autoritats judicials de l'estat demandant poden adreçar-se a les autoritats judicials andorranes, ja sigui per via diplomàtica, ja sigui directament, ja sigui mitjançant l'Organització Internacional de Policia Criminal (Interpol).

Les autoritats judicials andorranes retornen les comissions rogatòries, executades o no segons el cas, per la via diplomàtica amb caràcter urgent, sense perjudici que també es pugui trametre mitjançant Interpol o bé lliurada a mà a les autoritats de l'estat demandant que hagin estat expressament facultades a aquest efecte.

Article 11

Quan l'objecte de la comissió rogatòria comporti una citació a judici en qualitat d'inculpat, de perjudicat, de pèrit o de testimoni, la comissió es pot fer directament per exhort adreçat a la Batllia o fins i tot per carta certificada si la legislació de l'estat demandant ho permet.

Article 12

Qualsevol persona detinguda provisionalment o presa a Andorra la compareixença de la qual és demanada per un estat estranger en qualitat de testimoni pot ser transferida temporalment al territori d'aquest estat sempre que la persona interessada ho accepti, que la seva presència no sigui necessària a Andorra per raó d'un procediment penal en curs, que el transferiment no tingui per efecte perllongar innecessàriament la seva detenció o que raons pràctiques o de fons, a criteri de l'autoritat judicial andorrana, no s'hi oposin.

Les autoritats andorranes poden exigir de l'estat requeridor el compromís del retorn de la persona de la qual demana la compareixença.

El consentiment de la persona interessada ha de ser recollit d'acord amb el que disposa l'article 207.3 apartats 1, 2 i 4 del Codi de procediment penal.

Article 13

Les comissions rogatòries són executades gratuïtament excepte en el cas en què una exigència processal de l'estat demandant provoqui despeses anormals.

Article 14

Les despeses de viatge i altres conceptes dels testimonis i els pèrits van sempre a càrrec de l'estat demandant, així com les despeses de trasllat previstes en l'article 12.

Secció tercera. Dret aplicable

Article 15

Les diligències que es practiquin en compliment dels exhorts, les comissions rogatòries i altres peticions han de seguir les lleis processals andorranes. Les demandes de convocatòries han de ser rebudes per l'autoritat andorrana amb una antelació mínima d'un mes abans de la data indicada, llevat d'urgència manifesta.

Article 16

A l'efecte d'un jurament d'un testimoni o d'un pèrit demanat expressament per l'estat demandant, la promesa s'assimila al jurament de conformitat amb el dret andorrà.

Article 17

Les diligències practicades per l'autoritat judicial o qualsevol altra peça demanada per una comissió rogatòria són lliurades en fotocòpies certificades autenticades per la Secretaria de la Batllia, excepte en el cas que l'estat demandant formulï una demanda motivada de transmissió d'originals que sigui apreciada pel batlle.

Article 18

L'autoritat judicial andorrana pot permetre als agents de l'autoritat estrangers d'assistir a l'execució de la comissió rogatòria.

Article 19

Malgrat el que disposa l'article 15, quan una demanda faci esment d'una obligació processal exigida per la legislació de l'estat demandant, l'autoritat judicial andorrana complirà aquest imperatiu sempre que l'acte sol·licitat no sigui contrari als principis fonamentals del dret andorrà i que no s'hi oposin raons pràctiques importants.

Aquest article s'aplica a les demandes que sol·licitin la presència de lletrats de la defensa i de l'acusació així com del representant del Ministeri Fiscal estranger, i a la facultat de fer preguntes o contrapreguntes per mitjà del batlle.

Secció quarta. Procediments particulars

A) Mesures cautelars

Article 20

El batlle pot adoptar, en qualsevol moment d'un procediment intern, les resolucions que consideri adequades a fi de garantir la restitució dels objectes sostrets i la preservació de les proves, i també per assegurar les responsabilitats tant civils com penals que dimanin del delictes.

A petició d'un estat estranger que ha incoat un procediment penal i formulat una demanda d'embargament, confiscació o comís, el batlle també pot ordenar les mesures cautelars adequades, com el bloqueig de comptes o l'embargament preventiu, prohibir qualsevol operació o qualsevol alienació de qualsevol bé que pugui ésser objecte d'un comís ulterior segons les legislacions andorrana o estrangera.

El batlle ha de notificar, en el termini màxim de 30 dies hàbils, les resolucions preses en la matèria, a totes les persones afectades i resoldre sobre les demandes d'aixecament de les mesures en un termini màxim de quinze dies hàbils, després d'oïr el Ministeri Fiscal i les parts. Contra l'acte del batlle es pot interposar recurs, segons el previst a l'[article 194 del Codi de procediment penal](#).

Article 21

A demanda de l'estat demandant els instruments, objectes, documents i valors poden ser embargats per les autoritats judicials andorranes i tramesos a l'estat demandant si es tracta de peces de convicció o si presenten un interès obvi en la causa penal instruïda a l'estranger. Prèviament s'informa l'estat demandant que, en tots els casos, si el procediment penal s'acaba per un arxiu, un sobreseïment o l'absolució de la persona interessada, aquests objectes han de ser retornats a llurs propietaris per l'estat demandant quan esdevingui ferma la resolució que tanqui el procediment.

Article 22

Els altres objectes, documents o valors fruit d'una infracció penal poden ser restituïts immediatament per les autoritats judicials andorranes a llurs propietaris o titulars fins i tot fora de tot procediment penal incoat a l'estranger.

Article 23

Quan qualsevol comissió rogatòria rebuda per les autoritats judicials andorranes faci aparèixer béns, diners o valors que provenen d'una infracció penal o no tenen propietaris legítims identificats, el batlle n'ordena l'embargament preventiu.

Article 24

Quan es tracti d'executar una demanda d'embargament preventiu que es formuli com a conseqüència d'un procediment penal obert, les autoritats judicials andorranes poden condicionar aquesta mesura al fet que l'embargament no duri més enllà d'un termini raonable ateses la gravetat de la infracció i la complexitat de l'assumpte, i han de posar en coneixement de l'estat demandant el termini dictat pel batlle al moment del retorn de la comissió rogatòria, sense perjudici per a l'estat demandant de demanar l'ampliació del termini per motius greus. En aquest cas, el batlle ho aprecia.

B) Denúncia de delictes o delegació de l'acció penal

Article 25

A demanda de l'estat on ha estat comesa una infracció penal, les autoritats judicials andorranes poden incoar un procediment penal contra qualsevol responsable de la infracció, si el presumpte responsable de la infracció es troba en territori andorrà i si l'extradició de la persona no és possible o si la persona ja està detinguda a Andorra per causa d'infraccions més greus.

Article 26

En qualsevol cas, l'estat demandant ha de donar la garantia de renunciar a exercir una acció penal pels mateixos fets després que hagi estat dictada una resolució ferma a Andorra o bé ha de justificar l'existència de textos legals en aquest sentit.

Article 27

La demanda de l'estat demandant és sempre tramesa per la via diplomàtica sense perjudici que, en cas d'urgència, s'envii simultàniament al Ministeri Fiscal acompanyada dels elements útils per al procediment a incoar.

El Ministeri Fiscal exerceix aleshores l'acció penal, de conformitat amb el [Codi de procediment penal](#) si concorren els requisits legals i, en cas contrari, retorna la demanda precisant els motius del refús.

Article 28

El dret penal andorrà és aplicable als fets denunciats i les penes dictades són les previstes pel [Codi penal andorrà](#).

Article 29

En cap cas no es pot iniciar ni continuar un procediment penal per delegació d'un altre estat si la persona contra qui s'adreça el procediment es troba en situació de rebel·lia processal.

Article 30

Quan hi hagi indicis de criminalitat contra una persona per un delictes comès a Andorra i que no pugui ser localitzada al Principat, especialment quan la seva extradició no sigui possible per raons de dret intern del país estranger, el Ministeri Fiscal, amb l'acord previ del batlle instructor o, si escau, del Tribunal competent, pot trametre les actuacions a l'estat demandant perquè la persona hi sigui jutjada.

C) Antecedents penals

Article 31

Les autoritats judicials andorranes lliuren, a demanda de les autoritats judicials estrangeres, certificats dels antecedents penals de les persones que resideixen a Andorra sota les condicions següents:

Que la persona hagi estat processada o convocada a judici en qualitat d'inculpada.

Que la demanda sigui per raó d'una infracció penalment castigada a Andorra.

Que no hi hagi cap raó per suposar una infracció eventual dels drets de la persona tal com es precisa en l'article 5 de la present Llei.

Que els antecedents penals no hagin estat objecte d'una decisió judicial de dispensa d'inscripció o de cancel·lació.

D) Demandes que afecten el dret a la intimitat

Article 32

Les comissions rogatòries que es refereixen als comptes bancaris i a la intercepció dels mitjans personals de comunicació com telèfon, teletextors i altres mitjans anàlegs són executades pel batlle o el Tribunal competent, després d'oïr el Ministeri Fiscal i amb la verificació prèvia de la conformitat de la demanda amb la llei andorrana, sense perjudici de preservar el secret bancari.

Article 33

Les demandes han de contenir els elements suficients per permetre apreciar la legalitat del control sol·licitat d'acord amb la llei andorrana, i s'hi ha d'adjuntar la decisió de l'autoritat judicial de l'estat demandant que ordeni les mesures esmentades en l'article anterior.

Article 34

A la vista de l'objecte i del motiu de la demanda, i abans de comunicar els enregistraments o les transcripcions a l'estat demandant, el batlle ha de destruir o fer destruir per un agent de l'autoritat judicial designat a aquest efecte, les parts d'aquells enregistraments o transcripcions que no presenten interès per al procediment penal per raó del qual s'han demanat les mesures.

Article 35

Si un document escrit comporta, a més de les informacions que poden ser comunicades a l'estranger, elements que entren en l'àmbit dels secrets previstos en els articles 190, 191 i 192 del Codi penal, el batlle pot establir o fer establir per un agent de policia judicial delegat a aquest efecte una còpia o fotocòpia autenticada en què s'ometin les indicacions que poden afectar persones alienes al procediment o que poden afectar el mateix interessat però que no tenen relació amb la demanda, sempre que no revelin actuacions delictives castigades en el dret penal andorrà.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/09/2005 al 20/04/2009

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 22/09/2005

E) Execució de sentències estrangeres

Article 36

En absència de tractat internacional específic, les sentències estrangeres dictades per tribunals penals no són, en cap cas, executòries a Andorra i no s'admet la petició d'execució a Andorra de les disposicions penals d'aquest tipus de sentències, excepte pel que fa a les decisions de comís dels instruments o productes del delictes comès a l'estranger que es trobin en territori andorrà, tal com es disposa en l'apartat A del capítol II.

F) Recursos

Article 37

Qualsevol oposició o incident en el curs d'un procediment d'ajuda judicial ha de ser resolt immediatament per aute de l'autoritat judicial encarregada de la mesura. Aquest aute és executori de manera immediata sempre que, a criteri del jutge, la seva execució no causi conseqüències irreparables, com la tramesa de les informacions a l'estranger.

Contra aquest aute es pot presentar recurs d'apel·lació en les formes i els terminis de l'[article 194 del Codi de procediment penal](#).

Capítol II. Disposicions especials en matèria de criminalitat

A) Comisos

Article 38

En cas de sol·licitud de comís per una autoritat judicial estrangera d'instruments del delictes o de llurs productes, diners, valors o béns adquirits amb aquests, o llur contrapartida, procedents d'un delictes de blanqueig de diners o valors o de qualsevol altre delictes major, la demanda és presentada pel Ministeri Fiscal al Tribunal de Corts, el qual, després d'audiència prèvia de les parts interessades, decideix per aute que pot ser objecte de recurs davant el Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal no pot revisar ni modificar la decisió de comís estrangera si bé ha de resoldre sobre les reivindicacions de tercers de bona fe que no hagin estat resoltes en la decisió esmentada.

El mateix procediment és aplicable de manera general, d'ofici o a petició de l'Estat demandant, als béns, diners o valors procedents de qualsevol infracció penal que no tenen propietaris legítims identificats.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 22/09/2005

Article 39

Sense perjudici de convenis o acords internacionals que disposin altrament, els comisos sempre s'efectuen en benefici de l'Estat andorrà.

B) Formes especials de cooperació policial

Article 40

En el marc de la cooperació judicial internacional, el batlle pot acordar la circulació o l'entrada vigilada de droga o d'altres productes o objectes així com la participació d'un agent encobert, en els termes previstos en el [Codi de procediment penal](#).

Títol II. Lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Capítol III. Camp d'aplicació

Article 41

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per:

- Infracció de blanqueig o de finançament del terrorisme, la comissió de qualsevol dels actes tipificats així en el [Codi penal](#).
- UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa amb autonomia funcional que actua de manera independent respecte de la resta de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic.
- Subjectes obligats financers: persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les categories següents:

- Entitats operatives del sistema financer.

- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.

- Corredors d'assegurances, persones físiques o jurídiques que, a canvi d'una remuneració, realitzin una activitat de mediació d'assegurances en el ram de vida.

- Institucions de gir postal.

d) Banc pantalla, entitat de crèdit o entitat amb activitat similar constituïda en un país sense tenir una presència física que permeti exercir una verdadera direcció o gestió i que no sigui una filial d'un grup financer sotmès a regulació equivalent a la d'aquesta Llei.

e) Persona políticament exposada, persones físiques que desenvolupen o han desenvolupat funcions públiques importants, així com els seus familiars més propers i persones reconegudes com a afins. L'abast dels termes "funcions públiques importants", "familiars més propers" i "persones reconegudes com a afins", s'ha de determinar [reglamentàriament](#).

f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos: tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- Constituir societats o altres persones jurídiques.

- Exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions.

- Facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa.

- Exercir funcions de fiduciari en altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries.

g) Veritable drethavent o beneficiari efectiu, persona o persones físiques que controlin en últim terme el client i/o la persona física per compte de la qual es realitza la transacció o l'activitat. El veritable drethavent inclou, com a mínim:

- En el cas de les persones jurídiques amb forma societària:

- * la persona o les persones físiques que en últim terme controlin la persona jurídica a través de la propietat o el control, directe o indirecte, d'un percentatge suficient en el seu capital social o dels seus drets de vot. A aquest efecte es considera suficient un percentatge superior al 25%.

- * la persona o les persones físiques que per qualsevol altre mitjà n'exerceixen la direcció efectiva.

S'exceptuen les societats que cotitzen en mercats regulats de països que imposin requisits regulatoris d'informació d'acord amb estàndards internacionals, que tindran la consideració de veritables drethavents.

- En el cas d'altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries que administrin i distribueixin fons:

- * Quan els futurs beneficiaris ja hagin estat designats, la persona o les persones físiques beneficiaris d'un percentatge superior al 25% dels fons.

- * Quan els futurs beneficiaris no hagin estat designats, la categoria de persones en benefici de les quals ha estat creat o actua principalment la persona o instrument jurídic.

- * La persona o persones físiques que, per qualsevol altre mitjà, exerceixen la direcció efectiva de l'entitat o instrument jurídic.

h) Altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries, les que tinguin aquesta naturalesa, estiguin regulades o no per la legislació andorrana, com les fundacions estrangeres sense interès general o els trusts en les seves diferents modalitats.

i) Relació de negocis: relació empresarial, professional o comercial vinculada a l'activitat professional dels subjectes obligats i que, en el moment en el qual s'estableix el contacte, pretengui tenir una certa durada.

j) País tercer equivalent: estat o territori que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei, inclòs en les llistes aprovades a aquests efectes mitjançant acord dels estats membres de la Unió Europea.

Adicionalment, en el cas que la UIF consideri que un altre estat o territori compleix els requisits d'equivalència anteriors, ho comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'[article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea](#), perquè ho comuniqui a la representació de la Comissió Europea.

k) Entitats o subjectes obligats d'un mateix grup: entitats o subjectes obligats que pertanyen a un grup d'acord amb la definició que estableix l'article 34.2 del text refós de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 42

 (Sense contingut)

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 43

Els qui actuïn per compte d'un tercer estan obligats a informar-se degudament de l'origen dels fons que rebin i de la identitat del seu veritable drethavent, a fi d'evitar qualsevol operació de blanqueig o de finançament del terrorisme.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 44

Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar motivadament a la UIF i han de prendre mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

La UIF comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea els casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Capítol IV. Sistema de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Secció cinquena. Subjectes obligats i obligació de declarar

Article 45

Estan subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei els subjectes obligats financers així com les persones físiques o jurídiques següents que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme:

a) professionals comptables externs, assessors fiscals i auditors;

b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;
- gestió de diners, títols o altres actius dels clients;
- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o de títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses;
- constitució, funcionament o gestió de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;
- c) comerciants d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària, ja s'executin en una transacció, ja en diverses transaccions entre les quals hi hagi indicis de vinculació;
- d) economistes, gestors i proveïdors de serveis a societats, altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries no inclosos en un altre apartat d'aquest article;
- e) casinos i altres establiments de jocs d'atzar;
- f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compravenda d'immobles;
- g) les associacions i altres entitats sense ànim de lucre en els termes que estableix la [disposició adicional primera d'aquesta Llei](#).

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions de declaració definides en l'[article 46 d'aquesta Llei](#) en relació amb informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació amb aquests procediments, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 46

Els subjectes obligats tenen l'obligació de declarar a la UIF, a l'efecte pertinent, qualsevol operació o projecte d'operació relatiu a diners o valors respecte dels quals hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o de finançament del terrorisme. La declaració ha d'anar acompanyada de tota la documentació necessària.

Amb posterioritat a la declaració de sospita, el subjecte ha de trametre a la UIF qualsevol element nou de què tingui coneixement relatiu a la declaració.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 47

1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delictes de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a més de la informació a què es refereix l'[article 46](#), els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats pel bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delictes o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament

del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF té el valor probatori que les autoritats judicials li atorguin i pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n deriven quan siguin reclamats per una autoritat judicial.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 48

1. En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

2. Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el [Codi penal](#).

3. Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins del marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per consegüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

4. Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en l'apartat 2 d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per autènticament executori.

5. Quan els subjectes obligats anomenats als [apartats a\) i b\) de l'article 45](#) intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, no constituirà revelació als efectes d'aquest article.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49

Mesures de diligència deguda

1. Els subjectes obligats han de respectar també les obligacions següents:

a) Els subjectes obligats han de tenir una especial vigilància de totes les operacions, encara que no siguin sospitoses, quan estiguin tipificades com a susceptibles de comportar operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme i qualificades d'especial vigilància per la UIF, mitjançant comunicats tècnics.

b) Facilitar a la UIF tota la informació que sol·liciti en l'exercici de les seves competències.

c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social, i n'ha de conservar una còpia.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit i l'indole prevista de la relació de negoci amb el client.

e) Les dades recollides han d'estar actualitzades en termes que permetin la identificació correcta dels clients en el moment d'establir la relació de negoci o dur a terme una transacció susceptibles de comportar operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures detallades a l'apartat anterior sobre diligència deguda respecte del client, però poden determinar el grau d'aplicació en funció del risc i, depenent del tipus de client, de la relació de negoci, del producte o de la transacció. Els subjectes obligats han d'estar en condicions de demostrar a la UIF, que les mesures adoptades tenen l'abast adequat respecte del risc de blanqueig o de finançament del terrorisme.

3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar la seva utilització indeguda per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància.

4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49 bis

1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions i han de valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49 ter

Mesures de diligència deguda simplificada

1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis d'aquesta Llei, sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

La UIF ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats i territoris que tinguin la condició de país tercer equivalent als efectes d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis en relació amb els productes i les transaccions següents:

- a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.
- b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.
- c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.
- d) El diners electrònics quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 250 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.
- e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF.

En tot cas, cal acompanyar l'expedient de cada operació amb una nota breu per identificar i justificar el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

3. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis, en relació amb els clients següents:

- a) societats cotitzades en mercats regulats de la Unió Europea i de països tercers amb requisits d'informació compatibles amb el dret comunitari que regula la supervisió i la transparència dels mercats de valors i els instruments financers;
- b) institucions, organismes i altres entitats que actuïn en nom propi i que integrin l'Administració pública andorrana, la d'un estat membre o les institucions de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent.

4. En tots els casos previstos en aquest article els subjectes obligats han d'obtenir la informació suficient per confirmar que el client compleix les condicions per aplicar les mesures simplifiades de diligència deguda, circumstància que implica, com a mínim, identificar i verificar la identitat del client i fer el seguiment de la relació comercial per tal de garantir que es manté el compliment continu dels requisits per aplicar aquest article.

5. No es poden aplicar mesures simplifiades de diligència deguda:

- a) Quan hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme.
- b) Quan els subjectes obligats tinguin dubtes sobre la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades prèviament obtingudes a l'efecte de la verificació del compliment de les condicions requerides per l'apartat 3 d'aquest article.
- c) Quan hi hagi situacions que puguin presentar un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.
- d) En relació a les persones o entitats que la Comissió Europea determini i que la UIF publiqui en la seva pàgina web.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49 quater *Mesures de diligència deguda reforçada*

1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

- a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc a través d'una o més de les mesures següents:
 - Garantir la determinació de la identitat del client i del beneficiari efectiu a través de documents, dades o informacions addicionals.

- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.

- Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectuï a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresponsal estrangera per comprendre la naturalesa de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (payable-through accounts), han de tenir garanties que l'entitat corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixen funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada.

2. Queda prohibit establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. S'han d'adoptar les mesures adequades per assegurar que no s'estableixen o es mantenen relacions de corresponsalia amb bancs dels quals es coneix que permeten l'ús dels seus comptes per part de bancs pantalla.

3. En els productes o les transaccions favorables a l'anonimat, s'han de prendre mesures adequades per tal d'impedir que s'utilitzin per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/06/2011 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 22/06/2011

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49 quinquies

1. Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures necessàries per tal que el seu personal tingui coneixements suficients de les disposicions legals en matèria de prevenció i lluita contra el blanqueig i contra el finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han de dur a terme programes específics de formació permanent del seu personal per ajudar-los a detectar les operacions que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

3. La UIF, bé mitjançant programes de formació bé mitjançant comunicats tècnics, informa els subjectes obligats sobre les pràctiques actuals dels autors de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme i sobre els indicis que permeten detectar pràctiques sospitoses.

4. La UIF informa, sempre que sigui possible, els subjectes obligats respecte a l'eficàcia i el seguiment de les seves declaracions de sospita.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 49 sixties
Transferències de fons

1. A l'efecte d'aquest article s'entén per:

- a) Ordenant: persona física o jurídica, titular d'un compte, que autoritza una transferència de fons des del compte o, en cas que no hi hagi un compte, persona física o jurídica que ordena una transferència de fons;
- b) Beneficiari: persona física o jurídica que sigui el beneficiari final previst dels fons transferits;
- c) Prestador de serveis de pagament: persona física o jurídica l'activitat empresarial de la qual inclogui la prestació del servei de transferència de fons;
- d) Transferència de fons: qualsevol transacció efectuada en nom d'un ordenant a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments per mitjans electrònics autoritzat a fi de posar fons a la disposició d'un beneficiari a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments autoritzat, amb independència de si l'ordenant i el beneficiari són la mateixa persona;
- e) Número d'identificació de la transacció: combinació de lletres, números o símbols determinada pel prestador del servei de pagaments, conformement als protocols del sistema de pagaments i liquidació o del sistema utilitzat per realitzar la transferència de fons.

2. Les transferències de fons transfrontereres realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

- a) Nom de l'ordenant.
- b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

- c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

3. Els subjectes obligats financers verificaran la informació completa sobre l'ordenant abans de transferir els fons, en els termes que estableix l'article 49 bis.

En el cas de les transferències de fons des d'un compte, la verificació es considerarà efectuada quan la identitat de l'ordenant hagi estat verificada en ocasió de l'obertura del compte.

En el cas de transferències de fons no efectuades des d'un compte, els subjectes obligats financers només estaran obligats a verificar la informació sobre l'ordenant quan l'import sigui superior a 1.000 euros, excepte si la transacció es realitza en diverses operacions que semblen estar vinculades i juntes excedeixen aquest import.

4. Quan els subjectes obligats financers siguin destinataris de transferències que no incloguin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article hauran d'obtenir la informació requerida i, en cas de no obtenir-la, rebutjar la transferència.

Quan, de forma periòdica, un prestador de serveis de pagaments no faciliti la informació sobre l'ordenant que es regula a l'apartat 2 d'aquest article, el subjecte obligat financer destinatari prendrà mesures que poden anar des d'emetre, inicialment, un advertiment o fixar un termini abans de rebutjar tota futura transferència de fons, fins a decidir si restringeix o anul·la la relació comercial.

El subjecte obligat financer ha d'informar la UIF d'aquest fet.

5. Els subjectes obligats financers han de considerar la falta d'informació sobre l'ordenant, o el fet que aquesta informació sigui incompleta, com un factor per valorar si la transferència de fons o qualsevol operació relacionada amb aquesta transferència resulta sospitosa i si han de comunicar-ho a la UIF.

6. Les disposicions d'aquest article no són aplicables a:

a) Les transferències de fons efectuades fent servir una targeta de crèdit o de dèbit a condició que:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i
- un número d'identificació de la transacció acompanyi les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

b) Les transferències de fons efectuades en diner electrònic excepte quan l'import transferit sigui superior a 1.000 euros.

c) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan s'abonin per endavant i no excedeixin els 150 euros.

d) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan siguin de postpagament i compleixin totes les condicions següents:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i
- un número d'identificació de la transacció acompanyi totes les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 50

Als efectes del compliment de les obligacions previstes en les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en subjectes tercers obligats sotmesos a aquesta Llei o a la legislació d'un estat membre de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Aquest règim no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves sucursals i filials amb participació majoritària domiciliades a Andorra, en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer, amb les limitacions i condicions que puguin derivar de l'article 44 d'aquesta Llei.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Secció sisena. Altres obligacions dels subjectes obligats

Article 51

Sense perjudici del compliment de les normes generals que regulen l'obligació de conservació dels documents comptables i contractuals, els subjectes obligats han de conservar la documentació referida en el present article durant un període mínim de cinc anys, des de:

- a) La data de finalització de les seves relacions de negoci amb els clients habituals.
- b) Des de la data de la transacció en cas de clients ocasionals.
- c) Des de la data en què es faci qualsevol declaració de sospita a la UIF.

Entre aquests documents necessàriament s'han d'incloure les informacions sobre la identitat del client, la naturalesa i la data de la transacció, el tipus de moneda i la quantitat de la transacció i també sobre el propòsit i la intenció de la relació comercial amb el client.

Els subjectes han de vetllar perquè aquesta documentació i informació estigui a disposició de les autoritats competents tan aviat com sigui requerida.

Els subjectes obligats també han de vetllar per la veracitat dels documents, informacions i qualssevol altres dades requerides als seus clients per al compliment de les disposicions d'aquesta Llei.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 52

1. Els subjectes obligats financers han de:

- a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.
- b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.
- c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris que cal seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de:

- a) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.
- b) Establir procediments de control interns.

Els subjectes obligats no financers que siguin persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació.

3. No obstant el que disposa l'apart anterior, la UIF, mitjançant comunicat tècnic, pot designar l'organisme autoregulator o el col·legi professional de l'activitat de què es tracti com l'organisme a qui s'ha d'informar en primera instància en lloc de la UIF. En aquest cas, correspon als organismes autoregulators efectuar les comunicacions corresponents a la UIF.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Secció setena. Òrgan de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 53

1. La UIF és un òrgan independent que té per missió impulsar i coordinar les mesures de prevenció del blanqueig i de finançament del terrorisme, i el seu pressupost va a càrrec del pressupost de l'Estat.

2. La UIF té les funcions d'instrucció, de decisió i de proposició següents:

- a) Dirigir i impulsar les activitats de prevenció i de lluita contra la utilització de les entitats del sistema financer o d'una altra naturalesa del país per al blanqueig o el finançament del terrorisme, mitjançant els procediments i les normes tècniques instrumentals que siguin necessàries. A aquest efecte, la UIF pot emetre comunicats tècnics que són de compliment obligatori.
- b) Demanar qualsevol informació o documents als subjectes obligats per verificar l'aplicació de la present Llei.
- c) Realitzar inspeccions in situ per verificar l'aplicació de la present Llei.
- d) Demanar i rebre de les autoritats judicials competents certificats d'antecedents penals.
- e) Recollir, reunir i analitzar les declaracions dels subjectes obligats així com totes les comunicacions escrites o verbals rebudes i fer una valoració dels fets.
- f) Demanar i rebre qualsevol informació al Servei de Policia o a qualsevol organisme oficial dins els límits de la seva missió.
- g) Cooperar amb altres organismes estrangers equivalents d'acord amb les normes fixades en la [secció vuitena](#).
- h) Sancionar les infraccions administratives lleus establertes per aquesta Llei.
- i) Trametre a l'autoritat administrativa competent els dossiers instruïts en què apareixen fets que poden ser constitutius d'una infracció administrativa greu i molt greu, acompanyats d'una proposta de sanció.
- j) Sotmetre al Ministeri Fiscal, a l'efecte oportú, els casos en què apareixen sospites raonables de la comissió d'una infracció penal.

k) Arxivar els casos restants i conservar-ne els dossiers durant un període mínim de deu anys.

l) Informar l'òrgan que exerceix el poder disciplinari sobre el sistema financer de totes les trameses de dossiers, sigui al Ministeri Fiscal, sigui al Govern quan hi estan implicades entitats del sistema financer. Aquesta informació comprèn el nom de l'entitat financera, una relació dels fets observats així com els comptes relacionats en el dossier.

m) Sotmetre al Govern propostes legislatives o reglamentàries relatives a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

n) Elaborar les estadístiques suficients per tal d'avaluar l'eficàcia de la prevenció i la lluita contra el blanqueig i contra el finançament del terrorisme.

o) Designar l'organisme autoregulator o el col·legi professional de l'activitat de què es tracti com l'organisme a qui els subjectes obligats no financers han d'informar en primera instància.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 54

1. La composició de la UIF és la següent:

- un màxim de tres persones de competència reconeguda en l'àmbit financer nomenades pel ministre titular de finances;
- un batlle nomenat pel Consell Superior de la Justícia;
- un màxim de tres membres del Cos de Policia nomenats pel ministre titular d'interior a proposta del director de la Policia.

Els ministres d'Interior i de Finances designen conjuntament el màxim responsable entre els membres de la UIF nomenats per ells.

2. Els membres nomenats pel ministre titular d'interior i pel ministre titular de finances han de dedicar-se a ple temps a les funcions encomanades i no poden dedicar-se a cap altra activitat pública o privada. El batlle, ultra les seves funcions jurisdiccionals pròpies, exerceix en el marc de la UIF les funcions de vetllar per la integritat jurídica dels dossiers presentats, de facilitar els contactes amb l'administració de justícia i altres magistrats, i de trametre els dossiers sobre operacions sospitoses a les autoritats competents.

3. El Govern determina per reglament les modalitats relatives a l'organització i al funcionament de la UIF.

4. Els membres de la UIF i el seu personal administratiu adscrit estan sotmesos al secret en l'àmbit laboral i al secret professional sota les penes previstes al [Codi penal](#), tant durant la vigència de la relació amb la UIF com un cop acabada aquesta relació.

Mostra redacció anterior, vigent del 23/09/2005 al 20/04/2009

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 22/09/2005

Secció vuitena. Cooperació entre unitats d'informació financera (FIU)

Article 55

1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 56

1. La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents és efectuada per la UIF a demanda d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acreditï prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

- a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;
- b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix aquesta Llei;

c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Amb subjecció a les mateixes condicions, la UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents, sense sol·licitud prèvia, informació rellevant relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional.

2. La UIF pot rebutjar facilitar informació que pugui perjudicar una investigació penal en curs al Principat d'Andorra, o, en casos excepcionals, quan facilitar la informació sigui clarament desproporcionat en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o del Principat d'Andorra o sigui contrària en algun altre sentit als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà. El rebuig a la sol·licitud s'haurà d'explicar adequadament a l'organisme estranger equivalent sol·licitant.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 al 30/10/2013

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Secció novena. Responsabilitats administratives

Article 57

Les sancions derivades de les infraccions greus o molt greus que s'estableixen en aquest capítol són declarades i imposades pel Govern, a proposta de la UIF. Les sancions derivades de les infraccions lleus són declarades i imposades per la UIF.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 58

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus, com segueix:

1. Són infraccions molt greus:

- a) L'omissió de l'obligació de declarar per part dels subjectes obligats.
- b) La infracció de la prohibició establerta en l'article 48.
- c) La negativa, l'excusa i la resistència a facilitar informació a la UIF prevista en l'apartat b de l'article 49, excepte en els casos previstos al darrer paràgraf de l'article 45.
- d) La reiteració d'una infracció greu en el mateix any.

2. Són infraccions greus:

- a) No assegurar-se de la identitat dels clients en els termes previstos en l'article 49 o no haver exigit els documents requerits en l'article 51.
- b) La verificació insuficient del veritable drethavent de l'operació que s'ha d'executar segons l'article 49 bis.
- c) La falta de conservació dels documents durant el temps fixat per l'article 51.
- d) No tenir procediments interns adequats i suficients de control i comunicació interna, a fi de prevenir i impedir operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme, i no efectuar l'auditoria específica prevista en l'article 52.
- e) La reiteració d'una infracció lleu en el mateix any.

3. Són infraccions lleus:

- a) La no comunicació a la UIF de les persones habilitades previstes en l'article 52.
- b) Qualsevol infracció de les normes de la present Llei no previstes en els apartats anteriors.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 20/04/2009

Article 59

Les infraccions lleus són sancionades amb amonestació escrita i multa de sis-cents a sis mil euros; les greus, amb la prohibició d'efectuar determinats tipus d'operacions financeres o comercials i/o amb la suspensió temporal de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, d'un a sis mesos i multa de sis mil un a seixanta mil euros, i les infraccions molt greus, amb la suspensió temporal de dirigents de

l'entitat o el professional de què es tracti, fins a tres anys o amb suspensió definitiva de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, i multa de seixanta mil un a sis-cents mil euros.

Per graduar les sancions dins dels límits establerts, cal atènyer-se a la gravetat del cas, la falta de vigilància, les carències o insuficiències dels mecanismes de previsió i la intencionalitat o el grau de negligència en què s'hagi incorregut.

Secció desena. Normes complementàries

Article 60

Com a norma general, les infraccions prescriuen al cap de tres anys. Si hi ha hagut actes destinats a dissimular-les als òrgans de control, la prescripció té lloc al cap de deu anys.

El termini de la prescripció comença a comptar-se des de la data en què la infracció hagi estat comesa. Per a les infraccions que es produeixin en una activitat continuada, la data d'inici és la de la fi de l'activitat o la de l'últim acte constitutiu de la infracció.

La prescripció s'interromp per la iniciació de l'expedient sancionador corresponent.

Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 61

Definició de diners en efectiu

Als efectes de l'obligació de declaració que regula aquest capítol, es consideren diners en efectiu:

- els efectes negociables al portador, inclosos els instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament), ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament i els instruments incomplets (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament) firmats però amb omissió del nom del beneficiari;
- els diners en metàl·lic (bitllets de banc i monedes que estiguin en circulació com a instrument de canvi).

No es consideren diners en efectiu els xecs nominatius.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 62

Obligació de declarar

1. Tota persona física que entri o surti del Principat d'Andorra i sigui portadora d'una suma de diners en efectiu igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera ho ha de declarar a la Duana en els termes establerts en aquest capítol. L'obligació de declarar no s'haurà complert quan la informació facilitada sigui incorrecta o incompleta.

2. La declaració prevista en l'apartat 1 ha de contenir dades relatives:

- a) al declarant: nom i cognoms, lloc i data de naixement i nacionalitat;
- b) al propietari dels diners en efectiu;
- c) al destinatari dels diners en efectiu;
- d) a l'import i la natura dels diners en efectiu;
- e) a la procedència i l'ús previst dels diners en efectiu;
- f) a l'itinerari de transport;
- g) al mitjà de transport.

3. La informació s'ha de facilitar per escrit o telemàticament en els termes que s'estableixin **reglamentàriament**. En el cas de declaració

escrita s'ha de lliurar una còpia diligenciada al declarant.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 63

Facultats de control i inspecció

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declarar que estableix l'article anterior, els funcionaris del Cos de Duana estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.
2. L'omissió de la declaració quan sigui preceptiva o la falta de veracitat de les dades consignades determinarà que els funcionaris de la Duana intervinguin el 25% de l'excés sobre 10.000 euros amb un mínim de 600 euros, que es constituirà en garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.
3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 64

Registre i tractament de la informació

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.
2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 65

Intercanvi d'informació

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.
2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Article 66

Règim sancionador

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.
2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.
3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor.

Mostra redacció anterior, vigent del 24/07/2001 al 30/10/2013

Disposició adicional

S'afegeix una nova secció al capítol IV del títol segon del Codi de procediment penal amb la següent rúbrica i contingut:

Secció setzena. Entrega vigilada d'objectes delictius i agent encobert

Article 122 bis

1. El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la circulació o l'entrega de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, així com armes de foc, obres d'art, moneda falsa, representacions d'infants dedicats a activitats sexuals o de les seves parts sexuals, òrgans humans, objectes o diners i valors procedents d'una operació de blanqueig de diners. Per adoptar aquestes mesures, s'ha de tenir en compte si són necessàries en relació amb la importància del delictes i amb les possibilitats de vigilància.

2. La circulació o l'entrega controlada consisteix a permetre trameses il·lícites de drogues, objectes o substàncies esmentades en el paràgraf anterior, així com de les coses o valors que les hagin substituït, i fer-ne un seguiment de la circulació, la sortida o l'entrada sense interferència que ho obstaculitzi per part de l'autoritat o dels seus agents i sota la seva vigilància. Aquesta operació té per finalitat descobrir o identificar persones involucrades en la comissió d'algun delictes en relació amb les dites drogues, els objectes o les substàncies o de prestar ajuda a autoritats estrangeres que persegueixen els mateixos fins.

3. Els funcionaris de Policia han de donar compte de llur actuació immediata al batlle competent.

Article 122 ter

El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la participació activa d'un agent encobert en els delictes relacionats amb la droga, les armes de foc, la moneda falsa, el proxenetisme, el terrorisme, la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, el tràfic d'òrgans humans i el blanqueig de diners.

Aquest agent encobert ha de revestir obligatòriament la condició de funcionari de Policia amb funcions de policia judicial.

Article 122 quater

Per aplicació dels dos articles anteriors, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria, el batlle competent pot condicionar l'acord donat a les autoritats estrangeres al compliment de requisits particulars en relació amb l'organització i el control de la mesura per part de les autoritats andorranes.

En tots els casos, el Servei de Policia i les autoritats judicials andorranes han de ser informats amb la màxima diligència del desenvolupament de la mesura i de tot esdeveniment que pugui tenir transcendència en l'operació.

Disposició transitòria única

Mentre la Unitat de Prevenció del Blanqueig no defineixi, en l'exercici de les prerrogatives que li han estat atorgades per l'article 53, apartat 2, primer paràgraf, les transaccions específiques susceptibles de comportar operacions de blanqueig de diners previstes a l'article 51 a) de la present Llei, s'aplicarà la tipologia d'aquestes transaccions aprovada pel Govern mitjançant decret.

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors producte del crim, de data 11 de maig de 1995.

Disposicions finals

Disposició final primera

Es faculta el Govern perquè pugui establir les normes específiques amb relació a qualsevol punt de la present Llei que pugui requerir un desenvolupament reglamentari i per fer-la operativa.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de ser publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Disposició addicional primera de la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000

Associacions i altres entitats sense ànim de lucre

1. La Junta Directiva de les associacions que es regeixen per la [Llei qualificada d'associacions, del 29 de desembre del 2000](#), i el seu personal amb responsabilitats de gestió, han de vetllar perquè aquestes associacions no siguin utilitzades per canalitzar fons o recursos a les persones i entitats vinculades a grups o organitzacions terroristes, d'acord amb el previst en la legislació reguladora de la prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.

A aquest efecte, totes les associacions han de conservar durant cinc anys registres amb la identitat de totes les persones que rebin fons o recursos de l'associació, així com els llibres registre a què es refereix l'[article 28 de la Llei qualificada d'associacions](#). Aquests llibres i registres han d'estar a disposició dels responsables del Registre d'Associacions, i també dels òrgans administratius o judicials amb competències en l'àmbit de la prevenció o persecució del terrorisme.

2. Les obligacions establertes a l'apartat 1 anterior són aplicables a les fundacions o a altres organismes sense ànim de lucre, amb el benentès que en aquests casos correspon al protectorat, patronat o a l'òrgan de representació pertinent que gestioni els interessos de l'organització, el compliment d'aquesta disposició.

3. L'abast de les obligacions establertes en aquesta disposició es pot desenvolupar reglamentàriament.